

faa en tilsvarende Opgang i deres Lønning. De have ogsaa før paa samme Maade, som her er foreslaaet, været lønede ved Dusører: for fuldendt Rejse, Havnedusører og Godtgørelser for Dagpenge. Nogle af disse Dusører skulle falde bort nu, og det kan uden Tvivl være rimeligt, at de faa en større og sikrere Lønning. Som det oplyses, er det farefulde Rejser, de aarlig foretage, der er ingen Fyr ved Grønland, og paa mange andre Maader maa der være meget vanskelige Besejlingsforhold deroppe.

Blandt Tjenestemændenes Forhold skal jeg særlig pege paa een Ting: deres Børns Opdragelse. Den bliver enten temmelig dyr, hvis Børnene skulle sendes ned til Moderlandet, eller ogsaa bliver den meget utilfredsstillende. Og tager man i det hele alt i Betragtning, synes jeg, der er god Grund til at fremme det Lovforslag, som her er fremsat. Om Lønningerne gennemgaaende ere rigtigt ansatte, kan jeg ikke afgøre, og det er heller ikke let, men jeg haaber, at der vil blive nedsat et Udvalg, som faar med Sagen at gøre, og dette vil saa nærmere kunne overveje disse Forhold. Vi pleje at faa et Overslag eller en Beregning over, hvor meget ny foreslaaede Lønninger blive dyrere end de nuværende, men det er ikke Tilfældet ved denne Lejlighed. Jeg kan imidlertid godt forstaa det, thi efter de foreliggende Oplysninger, hvoraf jeg her har fremført lidt, er en saadan Beregning ikke nem at anstille. Jeg tænker mig, at dette er Aarsagen til, at den højtærede Minister ikke har ladet det gøre her i Bemærkningerne, men jeg haaber, at der alligevel vil kunne faas visse Oplysninger, der kunne være til Vejledning for det eventuelle Udvalg. Med disse Ord vil jeg anbefale dette Lovforslag til Tingets velvillige videre Behandling.

Christian Rasmussen: Jeg skal ikke paa nærværende Tidspunkt sige ret mange Ord om det foreliggende Lovforslag. Det adskiller sig fra andre Lønningslovforslag, som vi tidligere have beskæftiget os med her i Tinget, ikke alene ved Lønningsreglerne, men ogsaa hvad Pensionsforholdene angaar; endvidere derved, at der, som nævnt af den ærede sidste Taler, ydes de paagældende nogle Emolumenter ved Siden af Lønnen, og endelig derved, at man for en Del af Funktionærerne har bibeholdt noget af det, man under den tidligere Ordning kaldte Tantième. Det have vi jo ellers ikke paa andre Lønningslove end Statsbanernes.

Jeg skal ikke komme ind paa Enkelt-

heder i det foreliggende Lovforslag. Jeg kunde have ønsket, at man i noget højere Grad, end Tilfældet er, ved Siden af at give en Lønningslov for de paagældende Tjenestemænd var kommen ind paa at reorganisere Forholdet vedrørende den grønlandske Handel i noget større Udstrækning, end det foreslaas. Den paagældende Etat har jo været Genstand for ret skarpe Angreb her i Tinget, og berettigede have sikkert de fleste af dem været. Det kan være, at man paa Grund af Ukendskab til Forholdene fra enkelte Sider er kommen noget videre i sin Kritik, end rimeligt har været, men under alle Omstændigheder er der ikke Tvivl om, at de grønlandske Forhold trænge til en alvorlig Undersøgelse og Reorganisation ud over den, vi fik for nogle Aar siden. Det kan imidlertid vel neppe nytte i dette Øjeblik at tage Spørgsmaalet om Reorganisation op, og selv om der kan være adskillige uheldige Forhold ved Administrationen, berettiger det naturligvis ikke til at sige, at de paagældende Funktionærer skulde lide derunder, hvad deres Lønning angaar, saa der er neppe andet at gøre end at tage Løven op, som den nu foreligger, og se, om det skulde kunne lykkes at rette i noget højere Grad, end Lovforslaget gør, ogsaa paa Administrationsforholdene.

De paagældende Tjenestemænds Lønningsforhold ere saaledes, at vi ikke ret vel kunne blive ved at køre med dem. En stor Del af de paagældende faar saa godt som intet i fast Løn. De have den væsentlige Del af deres Indtægter gennem Premier og andre Tilskud, som maaske ikke en Gang fuldt ud kunne kontrolleres. Det er højst uheldigt og sikkert en meget forkastelig Maade at lønne paa, og alene den Omstændighed, at vi dog her komme ind under regelbundne Forhold, kunde for mig være Anledning til at gaa ind paa om ikke de Lønningssummer, som nævnes her, saa dog, at de paagældende hovedsagelig lønnes med fast Løn og maaske, om vi skulde til det, med en mindre Tantième, som den foreslaas her eller noget mere eller mindre, hvad man nu kan enes om i det Udvalg, der rimeligvis bliver nedsat. Jeg skal derfor ligesom den sidste ærede Taler udtale, at jeg haaber, at Forslaget kommer i et Udvalg, og jeg skal intet have imod, at dette Udvalg saavel som det høje Ting behandle Lovforslaget med al mulig Velvillie.

K. Pedersen: Ogsaa jeg kan anbefale dette Lovforslag. At de nuværende Løn-